

Р Е Ш Е Н И Е № 159

гр. Перник, 19 октомври, 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на десети октомври две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 319/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Т.С.С. *** обжалва Решение № 463/11.VII.2011 г. на Началника на Второ РУП, МВР, гр. Перник. Иска се отмяна на обжалвания административен акт. Твърди се липса на форма на акта, несъответствие с материалния закон и с целта на закона, както и съществено нарушение на административно-производствени правила. Сочи, че вече е бил субект на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие и боеприпаси, че служебната ангажираност налага носене на огнестрелно оръжие. Иска да му се присъдят разноски

Ответникът по жалбата – чрез процесуален представител изразява становище, че жалбата е неоснователна и претендира присъждане на разноски.

Участващият прокурор от Окр. Прокуратура Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административното производство е започнало по искане от жалбоподателя за издаване на разрешение за носене на късо огнестрелно оръжие до началника на Второ РПУ, гр. Перник. В заявлението от 15.VI.11. г. жалбоподателят е заявил, че оръжието му е необходимо за самоотбрана/самоохрана при работата му като шофьор, която включвала превози на “важни фирмени документи”. В допълнение на съда е представена препоръка от управителен орган на търговско дружество, където работи жалбоподателя, че той като шофьор возел ръководните служители, чуждестранни собственици на фирмата, извършвал командировки в страната и чужбина и обезпечавал сигурността на превозите. Към искането са приложени документите необходими за провеждане на процедурата пред административния орган по издаване/отказ за издаване на исканото разрешение. След преценка на фактически обстоятелства, съпровождащи и приложени към заявлението са изготвени полицейски докладни записки. На основание оформената административна преписка, административния орган е обективизирал решението си за отказ, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Заключителен акт на административното производство е обжалваното решение на началника на Второ

РУП, гр.Перник, с което е отказано на жалбоподателя разрешение за носене на огнестрелно оръжие и боеприпаси. В мотивите на акта административният орган е приел, че молителят не изтъква достатъчно мотиви за необходимостта от изискване за носене на късо огнестрелно оръжие и боеприпаси. Административната преписка съдържа докладни записки на полицейски служители по повод на искането, които не се обсъдени от решаващия орган в административното производство.

Жалбоподателят е адресат на Разрешение важимо до 31.V.2011 г. за носене на късо оръжие, издадено от полицейски началник по чл. 152 от ЗОБВВПИ .

Жалбоподателят е субект на правото на съдебно оспорване, жалбата е постъпила в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и в този смисъл, е допустима.

Извършвайки проверката по чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не установи пороци на обжалвания административен акт, водещи до нищожност или отменяемост на същия.

Процесното решение е постановено от компетентния орган по чл. 52 от Закона. Административният акт притежава необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, в това число и реквизита по т. 4 от същата норма. Административният орган се е позовал на нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ като в обстоятелствената част на акта е приел липса на достатъчно изложени от молителя мотиви за необходимостта от носене и съхранение на огнестрелно оръжие. Не се открива твърдяното от пълномощника на жалбоподателя несъответствие между фактическите и правните основания за издаване на акта. Липсва и релевираното в жалбата съществено нарушение на административно-производствени правила. Не е такова нарушение незачитането от органа, издал акта, на становищата на полицейските служители, изразени в докладните записки по преписката.

Административният акт е в съответствие с материалния закон. В тежест на молителя в административното производство е да обоснове необходимостта от издаване на разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за самоотбрана. Недоказването на необходимостта, отпадането ѝ е дефинирано от чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ като отрицателна материалноправна предпоставка за издаване на разрешението. Правилно административният орган не е приел за обоснована необходимостта на молителя от придобиване на огнестрелно оръжие. Фактът на работата му като шофьор на фирмено МПС, не сочи на такава необходимост. Ирелевантен в производството по издаване на искания административен акт е фактът на предходно получаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие. По аргумент от чл. 142, ал. 2 от АПК, неотнормирано е обстоятелството, че пред съда е представена препоръка/референция от работодател на жалбоподателя, че последния извършва дейност като по обезпечаване сигурност на местни и чуждестранни лица. Жалбоподателят не е охранител, пазач или инспектор по сигурността, по данни от референцията. Този факт дори да е твърдян пред административния орган, за да се обоснове необходимостта от разрешението, а настъпването му няма обратно действие, не може да има за последица създаване на основание за издаване на акта.

Неоснователен е доводът за несъответствие на обжалваното решение с целта на закона, тъй като именно към осъществяване на създадения от ЗОБВВПИ стеснен разрешителен режим е насочен актът на началника на полицейското

управление. В крайна сметка носенето на оръжие не е субективно право на желаещия, каквито доводи излага представителя на жалбоподателя.

Горното мотивира съдът да отхвърли оспорването, като при условията на чл. 143, ал. 3 от АПК, жалбоподателя следва да понесе и заплащането на разноси в размер на 150 лева – юрисконсултско възнаграждение..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т.С.С.,*** против Решение № 463/11.VII.2011 г. на Началника на Второ РУП, МВР, гр. Перник.

ОСЪЖДА Т.С.С.,*** да заплати на ОДМВР Перник сумата 150 лева, деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:/п/